

jo ikke alene virke kreditindskrænkende, den skal ogsaa gøre noget helt andet, nemlig trække fremmed Kapital til Landet, og dette sidste maa man sige, at den høje Diskonto virkelig har gjort i højeste Grad. Det har ikke været den eneste Faktor, men det er da klart, at den Bevægelse, at man køber danske Kroner og lader dem staa i danske Banker, støttes ved, at den Rente, man faar ved at lade dem staa i de danske Banker, er meget høj, og jeg for mit Vedkommende synes nu, at det er yderst farligt at komme ind paa den Politik, at man siger: Diskontoen kan godt være lav, men Kreditindskrænkningen skal være lige haard. Thi hvad er Kreditindskrænkning? Ja, det er til syvende og sidst, og maa altid være det, den rene Vilkaarlighed, dette, at nogle høje Bankdirektører sidder og siger: Du kan faa Penge, og Du kan ikke faa Penge! Og efter hvilke Hensyn? Det er det, man kalder for „Bankvælde“, det, som den højtærede Finansminister ovre i det andet høje Ting vender sig imod. Den Form for Kreditindskrænkning er Bankvælde i sin reneste Blomst og Herlighed. Lad os saa hellere faa en knippelhøj Diskonto og saa lade de Mennesker faa noget, som kommer og siger: Den Diskonto kan jeg godt betale, thi jeg tjener 15—20—30—35 pCt., og saa kan jeg godt give 7 pCt. Saa er der intet Bankvælde, saa er det den virkelige Dygtighed, den virkelige Ævne til at tumle med Kapitaler, som faar Pengene, og det er dem, der skal have dem. Man kan jo ikke sige, at denne eller hin Rentefod er for høj; en Rentefod vil i Virkeligheden altid vise sig saa høj som nødvendigt for, at der i det paagældende Land kan *skabes Kapital*; det kan ikke nytte, at vi forfalsker Billedet og tror, man alligevel kan faa Kapitaldannelse — det vil i Virkeligheden gaa ganske modsat.

Saa har jeg endelig en Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), som talte om Ræven og Rønnebærrerne. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Ræven jo er Fabelens *kloge Dyr*, og naar den Bemærkning er lagt i Munden paa Fabelens *kloge Dyr*, saa maa det betyde en klog Bemærkning; det er ikke det dumme Dyr, der taler om de sure Rønnebær. De Rønnebær, man ikke kan faa fat i, er *subjektivt* set sure, og just derfor er det en klog Bemærkning. Men i dette Tilfælde viste de sig ogsaa *objektivt* sure; de Herrer opdagede først, at de var sure, da de havde smagt paa dem. Vi vidste det i Forvejen!

Hauch: Jeg maa sige til den ærede sidste Taler, at jeg skænker ham Rønnebærrerne i den Skikkelse, han nu sely har serveret dem i. Det forekommer mig, at de er mest interessante i det ærede Medlems Servering. Men der fremkom en Udtalelse fra det ærede Medlems Side, som jeg slet ikke forstaar, og jeg maa sige, at jeg blev nærmest forfærdet over den. Det ærede Medlem sagde: Lad os bare sætte Diskontoen himmelhøjt op og lade dem, der har Raad til det, betale den høje Diskonto; lad dem faa Pengene. Jeg tror ikke, at det danske Erhvervsliv for sit almindelige jævne Maal vil paaskønne et Udtryk som dette. Jeg forstaar ikke, hvor man skal finde Baggrunden derfor i saa vanskelige Tider som disse.

Baade det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) har gentagne Gange sagt, at det var Spekulationen, der havde sat ind, at det var den, der havde bragt vor Krone op, og at vi i det hele skyldte den amerikanske Storspekulation den økonomiske Situation, vi nu befinder os i. Jeg vil gerne sige til de to ærede Medlemmer, at den Opfattelse, der kommer til Udtryk i en saadan Udtalelse, har ikke Hjemmel i de Oplysninger, vi har faaet i Valutaudvalget; den falder ikke sammen med Oplysningerne om dette meget vigtige Spørgsmaal, som Valutaudvalget selvfølgelig har søgt at faa Klarhed over. At Spekulationen kan sætte ind paa et vist Tidspunkt, og at den maaske nu vil begynde at sætte ind, er en Sag for sig, det skal jeg ikke udtale mig om; men det vilde være at give et fejlagtigt Billede af hele Forholdet, som det virkelig foreligger efter de Oplysninger, vi har faaet i Valutaudvalget, at fremstille det, som det skulde være Spekulationen, der havde indvirket væsentlig paa Kronestigningen. Nej, det er de mange andre Ting, der er talt om her, de mere reelle Forhold. Derfor kan vi ogsaa have Haab om at faa Kommandoen over Spørgsmaalet i Fremtiden. Skulde det hele tillægges Spekulationsmomentet, saa det egentlig trist ud med Hensyn til Spørgsmaalet om at holde vor Kronekurs.

Schovelin: Jeg har selvfølgelig ikke sagt, at man kunde sætte lige saa høj Diskonto, som man vilde, og saa kunde de, der havde „Raad til det“, betale. Det faktiske er dette, at naar Folk søger at laane Kapital, er det for at virke med den, det er dog, fordi de mener derigennem at kunne